

bedslæge". Man vil have set, at et Flertal af Udvalget har stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at § 1 i det foreliggende Lovforslag simpelt hen skal udgaa. Det er altsaa nu egentlig min Pligt at begrunde dette Ændringsforslag, men der ligger i Luften ligesom Antydninger af, at Udvalget maaske endnu kan samle sig til enigt at stille et Ændringsforslag til tredje Behandling. Jeg skal derfor ikke søge at uddybe de Modsætninger, der har hersket, ved at komme ind paa en Begrundelse af Ændringsforslaget, og jeg henstiller til senere Talere, at vi lader den Sag helt ude af Betragtning og foreløbig alene drøfter dette, om vi kan blive enige.

Naar Stillingen er en saadan, at vi altsaa egentlig ikke har faaet Arbejdet i Udvalget gjort færdigt, skyldes det, at visse Oplysninger, som Ministeriet vilde skaffe os, først er fremkommet i Brevne af 2. og 3. December. Vi har derefter holdt adskillige Møder og mange Samraad med Ministeren, men Sagen skulde til Behandling i Dag, naar den skulde kunne naa at blive gjort færdig fra Rigsdagen inden Juleferien, og derfor maatte vi have vort sidste Møde i Gaar. Der var ingen som helst Mulighed for at faa Udvalgets Medlemmer samlet til et senere Møde, og vi havde da ikke andet at gøre end i Gaar at afgive Betænkning med Medlemmernes principielle Standpunkter. Men bagefter har det altsaa været forsøgt, om vi ikke kunde naa til Enighed, og jeg skal om et Øjeblik komme ind paa det Forslag, jeg i saa Henseende vil stille.

Det ligger i Sagens Natur, at hele Udvalget nærer Ønske om, at de 4 veltjente Embedsmænd uden for store Vanskeligheder kan forblive i deres Stillinger, hvis det kan forenes med den gældende Lovs Grundtanker, dette saa meget mere som en eller flere af disse 4 Læger tilsyneladende uden egen Skyld har været afskaaret fra at aflægge Prøve paa et meget tidligt Tidspunkt. Her er det, at der foreligger en Mulighed for at samle de forskellige Ansøkselser. Det er overfor enkelte af Udvalgets Medlemmer blevet oplyst, at det, man kalder Prøven i Loven, ikke kan opfattes som noget ubetinget ensartet gennem de 10 Aar, der er forløbet, siden Loven blev til, men at Sandheden er den, at man i den første Tid havde indrettet en Prøve, der var af en saadan Natur, at de, der vilde indstille sig til den, kunde forberede sig dertil i Løbet af ca. 2 Uger, medens den Tid, der nu behøves, angives at være ca. 4 Maaneder, saa at der kræves et langt

større Offer af dem, der nu vil aflægge Prøven, end af dem, der aflagde den for 10 Aar siden. Det hævdes endvidere, at en stor Del af de Embedslæger, der nu sidder, nemlig de tidligere Distriktslæger, er sluppet med den lempeligere Prøve i 1916. Hvis derfor alle de fire Læger eller nogle af dem vil aflægge en Prøve som den, der fordredes i 1916 af de tidligere Distriktslæger, synes det mig foreneligt med Lovens Grundtanke at lade dem, som aflægger Prøven, forblive i Embedet. Det er altsaa den Mulighed, der ligger for, og det er mig bekendt, at den højtærede Minister vil kunne acceptere et Ændringsforslag, som gaar i Retning af at gøre denne Forbliven mulig, og jeg har endvidere af nogle Samtaler med de forskellige Ordførere faaet det Indtryk, at der er en Mulighed for, at Partierne har sluttet sig til den Tanke, der her føres frem.

Hvis man kan støtte denne Tanke, maa Lovforslaget nødvendigvis, inden det forlader dette Ting, være uden den § 1 i det oprindelig forelagte Forslag, som giver disse 4 Embedslæger Ret til fremdeles at sidde i Embedet uden at aflægge nogen Prøve. Den maa bort, og saa maa der indsættes en anden Bestemmelse, som gør det muligt, at „de 4“ efter Aflæggelsen af den mindre Prøve kan blive siddende. Jeg har sammen med enkelte Medlemmer af Udvalget opstillet et Forslag, der lyder saaledes: „Ministeren bemyndiges dog til at lade de nuværende Embedslæger, som ikke før Udgangen af 1925 har aflagt Prøven, forblive i deres Stillinger paa Betingelse af, at de inden Udgangen af 1926 aflægger en lignende Prøve som den, der i 1916 blev aflagt af et Antal tidligere Distriktslæger, der blev ansat som Embedslæger.“ Hvis vi enes om dette, maatte Fremgangsmaaden kunne være den, at Partiernes Ordførere ved denne Behandling giver Tilsagn om, at de vil være med til, at hele Udvalget ved tredje Behandling stiller et Ændringsforslag, der opfylder de Betingelser, som jeg nylig har nævnt. Jeg skal dertil føje, at det, jeg oplæste nu, for længst har været omdelt til Udvalgets Medlemmer og vil kunne omdeles her i Tinget efter anden Behandling, hvis der viser sig Stemning for Ændringsforslaget. Hvis Partiordførerne nu — og jeg beder dem derom — hver for sig vil udtale sig om, hvorvidt de kan give Tilslutning til det Forslag, jeg har skitseret, vil jeg have som Ordfører ogsaa for Flertallet at tage Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1 tilbage. Jeg beder, som sagt, de ærede Ordførere for de andre Partier om at udtale sig om dette Spørgsmaal, og